

багатопланового художнього простору забезпечує третя особа однини. Загалом, особові форми дієслова в ліриці Лесі Українки є не лише граматичним показником категорії особи, а й важливим засобом художнього вираження.

Список використаної літератури

1. Вихованець І.Р., Городенська К.Г. Теоретична морфологія української мови / за ред. І. Р. Вихованця. Київ : Пульсари, 2004. 398 с.
2. Городенська К. Морфологія в контексті академічної лінгвоукраїністики. *Українська мова*. 2018. № 4. С. 3–21.
3. Добролюжа Г.М. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Дієслово та його форми. Службові частини мови : навчальний посібник для здобувачів вищої освіти. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2021. 161 с.
4. Нестеренко Т.А., Кричун Л.П. Міжрівневий характер категорії особи в українській мові. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2025. Вип. 212. С. 192–197.

Ігор Заваринський,

студент,

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка;

науковий керівник – кандидат філологічних наук,

викладач Галина Вишнеvsька

ВИКОРИСТАННЯ NLP-ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ АНАЛІЗУ ВИДАВНИЧОЇ СПАДЩИНИ ВАСИЛЯ СІМОВИЧА

У контексті переосмислення української інтелектуальної спадщини першої половини ХХ століття постать Василя Сімовича постає як фундаментальна для розуміння видавничих та міжкультурних процесів. Проте сучасний етап розвитку гуманітаристики вимагає залучення методів *Natural Language Processing* (NLP) для глибинного аналізу його масштабного доробку. Застосування алгоритмів обробки природної мови дозволяє по-новому поглянути на видавничу стратегію вченого, автоматизуючи виявлення ключових концептів та термінологічних систем у його текстах.

Цифрова стратегія аналізу праць В. Сімовича базується на принципах наукової сумлінності та інтеграції в міжнародний контекст *Digital Humanities*.

Використання NLP-інструментів, таких як тематичне моделювання (*Topic Modeling*) та аналіз іменованих сутностей (*NER*), дозволяє чітко простежити, як він активно залучав досвід польської та німецької видавничих шкіл. Автоматизований аналіз частотних словників його часописів, зокрема «Життя і Знання», допомагає виявити контент, що корелював із тогочасними слов'янськими науковими трендами [2, с. 45].

Особливу увагу в межах цифрового аналізу слід приділити лінгвістичному аспекту видавничого процесу. За допомогою методів векторної семантики можна точніше проаналізувати польські відповідники, які вчений використовував у своїх граматиках. Алгоритми дозволяють розмежувати спільні слов'янські корені та специфічні національні особливості в текстах Сімовича, ілюструючи, як його робота сприяла подоланню міжмовної інтерференції. Це висвітлює роль вченого у випрацюванні чіткої наукової термінології, що залишається актуальним для сучасної славістики [1, с. 88].

Творчі взаємини Сімовича з польським науковим середовищем Львова, підтвержені мережевим аналізом (*Network Analysis*) його листування та посилань, демонструють ефективну модель академічної співпраці. NLP-інструменти аналізу тональності (*Sentiment Analysis*) дозволяють виявити емоційне забарвлення його публіцистики, що розглядала видавничий проєкт як засіб «вирівнювання» культурних потенціалів. Його участь у міжнародних виданнях, проаналізована через цифрові бази даних, підтверджує якісну підготовку джерел для польських славістів [4, с. 112].

Отже, використання NLP-інструментів для дослідження спадщини Василя Сімовича сприяє формуванню цілісного соціокультурного простору в цифрову епоху. Поєднання філологічного аналізу з практиками інтелектуального менеджменту та комп'ютерної лінгвістики дозволяє створити тривкий фундамент для українсько-польського наукового діалогу на новому технологічному рівні. Студентські дослідження у контексті сучасних лінгвістичних студій повинні базуватися на тій науковій сумлінності, яку плекав Василь Сімович, використовуючи при цьому потужний інструментарій цифрової

науки [3, с. 15].

Список використаної літератури

1. Комариця М. М. Василь Сімович – редактор і видавець: штрихи до творчого портрета. *Збірник праць Науково-дослідного центру періодики*. Львів, 2010. Вип. 2. С. 85–94.
2. Погребенник Ф. П. Василь Сімович (1881–1944). Життєпис і діяльність. *Василь Сімович – визначний діяч української культури*. Чернівці : Рута, 2001. С. 40–52.
3. Сімович В. *Праці у двох томах*. Т. 1: Мовознавство / упоряд. Л. Ткач. Чернівці : Книги – ХХІ, 2005. 512 с.
4. Хобзей Н. Василь Сімович – мовознавець, редактор, педагог. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Проблеми української термінології. 2011. № 709. С. 110-115.

Павло Заваринський,
студент,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;
науковий керівник – кандидат філологічних наук,
викладач Галина Вишнеvsька

СТВОРЕННЯ ЦИФРОВОГО РЕСУРСУ НА ОСНОВІ ПРАЦЬ ВАСИЛЯ СІМОВИЧА

У контексті переосмислення української інтелектуальної спадщини першої половини ХХ століття постать Василя Сімовича постає як фундаментальна для розуміння видавничих та міжкультурних процесів.

Створення спеціалізованого цифрового ресурсу на основі його праць є стратегічним кроком, що дозволяє інтегрувати доробок вченого у сучасний глобальний науковий простір.

Його діяльність як мовознавця та редактора, нерозривно пов'язана з книговиданням, сьогодні вимагає нових форм репрезентації через електронні архіви та інтерактивні бази даних.

Стратегія розробки цифрового ресурсу базується на принципах наукової